

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200857
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Lisiová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:6121200857.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/16/2022

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
7Csp/16/2022- 516
IČS: XXXXXXXXXXX

file_0.png

file_1.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Alexandrou Lisiovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, D., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951, proti žalovanému v 1.rade: E. E., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, XXX XX F. a žalovanému v 2. rade: G. G., nar. XX.XX.XXXX, H. XX, XXX XX H., o zaplatenie 6.994,54 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

7Csp/16/2022

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
7Csp/16/2022- 516
IČS: XXXXXXXXXXX

I. Súd žalobu vo vyššej časti zamietá.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade v rozsahu 48,16 %.

o d ô v o d n e n i e :

7Csp/16/2022

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

7Csp/16/2022- 516

IČS: 6121200857

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručenému Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu dňa 17.12.2020 sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým súd zaviazne žalovaných na zaplatenie sumy istiny vo výške 6.994,54 eura, sumu vyčísleného úroku z úveru v sume 215,76 eura, sumu vyčísleného úroku z omeškania v sume 5,50 eura, úrok z úveru vo výške 1,79% ročne zo sumy 32.817,93 eura od 27.03.2019 do 29.10.2020, úrok z úveru vo výške 1,79% ročne zo sumy 6.994,54 eura od 30.10.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 32.817,93 eura od 27.03.2019 do 29.10.2020, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.994,54 eur od 30.10.2020 do zaplatenia a trovy konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a.s. (zlúčený so žalobcom dňa 1.8.2017) uzatvoril so žalovanými dňa 19.5.2016 Zmluvu o úvere na bývanie č. 724579, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným finančné prostriedky vo výške 35.000, eur za podmienok dohodnutých v predmetnej zmluve, v Obchodných podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaní porušili zmluvné povinnosti, keď prestali uhrádzať splátky úveru riadne a včas, na základe čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť ku dňu 26.03.2019. Dĺžna istina ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala 32.817,93 eura, nakoľko do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti žalovaní uhradili ma istinu sumu 2.182,07 eura. Po vyhlásení predčasnej splatnosti bola uhradená suma 25.823,39 eura, ktorá bola započítaná na istinu, na základe čoho istina predstavuje 6.994,54 eura. Úrok z omeškania vo výške 5,50 eura predstavuje vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia úveru a úrok z omeškania vo výške 5% ročne si uplatňuje z nezaplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Úrok vo výške 215,76 eura predstavuje vyčíslený dlžný úrok do zosplatnenia úveru. Ide o dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorí boli žalovaní povinní splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia. Úrok vo výške 1,79% ročne si uplatňuje z nezaplatennej istiny po zosplatnení úveru, najneskôr do konečnej splatnosti úveru, teda najviac do výšky 4.195,22 eura. Zároveň poukázal na viaceré súdne rozhodnutia, ktoré umožňujú kumuláciu úrokov a úrokov z omeškania a ktoré umožňujú uplatniť si úroky po zosplatnení úveru.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 01.10.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 10Up/8/2021, ktorý sa však žalovanému v 2. rade nepodarilo doručiť do vlastných rúk a žalovaný v 1. rade podal voči platobnému rozkazu odpor, ktorým nárok ako nedôvodný a neopodstatnený neuznal v celom rozsahu. V celom odpore úplne všeobecne poukázal na to, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, nekonal s náležitou starostlivosťou, použil predtlačенú formulárovú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje zákonom požadované náležitosti s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na znenie § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a namietol, že splátka nie je rozdelená na istinu a úrok a ďalšie poplatky, čo je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú, poukázal aj na znenie § 37 OZ a na to, že RPMN nie je vypočítaná správne, bez bližšej špecifikácie prečo RPMN považuje za nesprávnu. Odkazoval sa v odpore na viaceré ustanovenia platných zákonov, vrátane Ústavy SR a smerníc EÚ a Dohovoru o ochrane ľudských práv. Požiadal súd o kontrolu predmetnej zmluvy z úradnej moci a podal sťažnosť proti výroku o trovách konania, nakoľko sú podľa neho nedôvodné, v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s Ústavou SR a úniovým právom. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na

prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 17.03.2022.

3. Súd žalovanému v 2. rade doručil žalobu spolu s jej prílohami podľa § 116 ods. 2 CSP a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že nesúhlasí s názorom žalovaného, podľa ktorého by štandardizovaná zmluva mala predstavovať zmluvný typ, ktorého uzatváranie so spotrebiteľom by bolo v rozpore s právnymi predpismi, resp. dobrými mravmi. Uviedol, že každý klient má možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy v obmedzenom rozsahu, čo znamená, že má možnosť zvoliť si jej určité náležitosti, ako napr. výšku úveru, dobu trvania zmluvy, termín splátky, výšku splátky a iné. Poukázal na to, že uzatvorenie právneho úkonu prostredníctvom formulárovej predtlačky nie je zakázané, pričom poukázal v tomto smere na viaceré rozhodnutia súdnych autorít. Uviedol, že súčasťou zmluvy sú taktiež VOP a OP, kde klient preštudovanie a súhlas so zmluvnou dokumentáciou potvrdil svojim podpisom, pričom ani takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a opätovne sa odkázal na viaceré rozhodnutia súdnych autorít. Žalobca pri uzatváraní zmluvy nepoužil žiadne nekalé obchodné praktiky a postupoval v súlade so zákonom. Žalovaní boli informovaní o následkoch porušenia zmluvných povinností najmä v čl. VIII. Zmluvy a tiež v OP (čl. 11). Žalobca odmieta tvrdenie žalovaného, že zmluvu ako celok je možné považovať v zmysle § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. S ohľadom na výšku zmluvne dohodnutého úroku 1,79% ročne poukázal na priemerné úrokové miery z úverov bánk za rok 2016 a teda, že má zato, že im poskytol úrokovú sadzbu v súlade s priemernými úrokovými sadzbami NBS, ktoré boli poskytované v roku 2016. K absencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z. poukázal na to, že v zmysle § 1 ods. 3 písm. b) a c) tohto zákona jednoznačne vyplýva, že zmluva o úvere na bývanie nie je spotrebiteľským úverom a preto je uvedená argumentácia irelevantná. Na predmetný úver sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 90/2016 Z.z. a v zmysle § 13 ods. 4 písm. m) tohto zákona musí zmluva obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...", pričom tento obsah je uvedený v samotnom texte zmluvy v časti II. podmienky úveru, pričom opätovne poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré poukazujú na to, že nie je potrebné, aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Vo vzťahu k RPMN uviedol, že žalovaní vo svojom odpore neuviedli, z akého dôvodu považujú RPMN za nesprávne vypočítané. Žalobca má za to, že výpočet je správny a v súlade so zákonom. Základná rovnica vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z.z., pričom ak sa nezohľadnia všetky aspekty ako napr. presný dátum prvého čerpania, prípady, kedy dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja, môže spôsobiť nesúlad vo výpočte banky oproti výpočtom online kalkulačky a pod.

5. Žalovaný v 1. rade vo svojom nasledujúcom vyjadrení okrem iného uviedol, že na odpore trvá v celom rozsahu. Poukázal na to, že nehnuteľnosť bola vydražená. Opätovne všeobecne uviedol, že úver nemá zákonné náležitosti čo spôsobuje, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na znenie § 54 OZ a že uvedený záväzkový právny vzťah je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 OZ a tak nemôžu byť zmluvné dojednania v rozpore s ustanoveniami zákona v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s VOP, úverovými podmienkami a sadzobníkom prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno a tak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k poisteniu uviedol, že takáto zmluva neinformuje o podmienkach poistenia aspoň v rozsahu minimálnych náležitostí, ktoré musí obsahovať poisťovňa a tak takéto konanie považuje za klamlivú obchodnú praktiku a dal do pozornosti, e poisťovňa, v ktorej je spotrebiteľ poistený vyberá sám veriteľ. Aj poplatky považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa. Zároveň vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 100 OZ.

6. Žalobca vo svojom nasledujúcom vyjadrení uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojho predchádzajúceho vyjadrenia a uviedol, že si v konaní neuplatňuje žiadne poplatky a tak sú všetky vyjadrenia žalovaného s ohľadom na ich neprijateľnosť účelové a irelevantné. Okrem toho nemôžu predstavovať neprijateľné zmluvné podmienky, keďže boli v zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne, určito vyznačené v čl. II zmluvy spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami poskytnutia úveru. Pokiaľ by aj niektorý z poplatkov mal byť neprijateľný, nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy ako celku, pričom žalovaný ani nešpecifikoval, ktoré z poplatkov majú byť neprijateľnými zmluvnými podmienkami a

dôvody, ktoré majú spôsobiť ich údajnú neprijateľnosť. Námiетка premlčania je rovnako bez významu. Keďže žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť ku dňu 26.03.2019 a na základe výzvy bol žalovaný povinný uhradiť celý dlh do 17.04.2019, žalovaný si teda mohol uplatniť svoje právo prvý raz (teda najskôr) až od nasledujúceho dňa, a to 18.04.2019 a keďže žaloba bola podaná 12/2020, nárok nemôže byť premlčaný.

7. Vzhľadom na stanovisko NBS ohľadne výpočtu RPMN žalobca zaslal vyjadrenie, v ktorom uviedol, že NBS do výpočtu zahrnula poplatok za návrh na začatie konania vo výške 66 eur, poplatok za ocenenie nehnuteľnosti vo výške 100 eur a poplatok za poistenie nehnuteľnosti vo výške 5,95 eur a mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 2,49 eur, pričom v rovnaký deň ako bola uzatvorená táto zmluva bola s touto zmluvou uzatvorená aj zmluva o úvere na bývanie číslo 90193. Z obsahu oboch zmlúv je zrejmé, že objektom úveru a zároveň aj zálohom bola rovnaká nehnuteľnosť. V zmysle čl. IV bodu 1 úverovej zmluvy 1 bolo uvedené, že veriteľ poskytol dlžníkovi zľavu z hrubej marže veriteľa vo výške 0,4% na obdobie prvej doby fixácie úrokovej sadzby pokiaľ dlžník splní podmienku, že si v B. ku dňu podpisu zmluvy zriadi bežný účet s programom služieb mojúčetaktiv a zároveň počnúc kalendárnym mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie úveru a následne počas celej prvej doby fixácie bude dlžník na tento účet mesačne poukazovať sumu vo výške minimálne 1,5 násobku splátky úveru minimálne 400,- eur. Ďalej sa dlžník zaväzuje pristúpiť k Rámcovej zmluve pre poistenie nehnuteľnosti ako predmetu záložného práva uzatvorenej medzi Sberbank a ERGO Poist'ovňou, a.s. definovanej v podmienkach a rozsahu uvedenom v čl. IX. bod 15 tejto zmluvy a pravidelne mesačne uhrádzať poplatok za poistenie nehnuteľnosti k úveru podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Rovnaká podmienka týkajúca sa zriadenia bežného účtu s programom služieb mojúčetaktiv 2 a poistenia nehnuteľnosti bola súčasne zakotvená aj v úverovej zmluve 2 a to v čl. 3. v bode 3.1.2. Oba úvery boli zabezpečené záložným právom k rovnakej nehnuteľnosti, resp. tá istá nehnuteľnosť zabezpečovala pohľadávku z oboch úverov, keďže hodnota zálohu bola vo výške 85.000,- eur a teda v rovnakej výške ako celková výška oboch úverov (50.000,- eur+ 35.000,- eur), poplatok za ocenenie nehnuteľnosti, resp. odmena znalcovi vo výške 80,- eur, poplatok za návrh na vklad záložného práva vo výške 66,- eur a poplatok za poistenie vo výške 5,95 eur bol zahrnutý v RPMN uvádzanej v úverovej zmluve 2. Vzhľadom k tomu, že podmienka jedného bežného účtu bola spoločná k oboch úverom, okrem vyššie uvedených poplatkov aj mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 5,99 eur bol zahrnutý do RPMN v úverovej zmluve 2. Keďže všetky poplatky boli zahrnuté do výpočtu RPMN uvedenej v úverovej zmluve 2, z tohto titulu neboli zahrnuté do RPMN uvedenej úverovej zmluve 1. Zároveň do spisu doložil Európsky štandardizovaný formulár, kde je v článku 3 uvedené ako sa tieto poplatky započítavali do RPMN jednotlivých úverov. Na základe uvedeného stanovisko NBS nemôže obstať. NBS v stanovisku uviedla, že stanovisko nemusí byť platné, ak by akékoľvek dokumenty nepredložené v rámci žiadosti obsahovali informácie o nákladoch predmetného úveru, príp. o postupoch veriteľa, ktoré by mali vplyv na výšku RPMN, rovnako konštatovala, že stanovisko nie je záväzné.

8. Žalobca na výzvu súdu predložil súdu doručky k výzvam, ktoré boli prílohou žaloby. Zároveň špecifikoval výšku splátky v zmysle zmluvy, kde uviedol, že v zmysle čl. II. bola splátka 127,111 eur predpokladaná splátka a anuitná splátka mala byť podľa zmluvy oznámená v zmysle článku 5, bod 2 zmluvy. V súlade s uvedeným ustanovením, bolo žalovaným zaslané oznámenie o výške anuitnej splátky a jej výška bola 126,12 eur splatná k 15. dňu v mesiaci. Suma splátky, uvedená v prehľade splácania 132,07 eur mesačne zahŕňa anuitnú splátku 126,12 eur a poplatok za poistenie nehnuteľnosti vo výške 5,95 eur. V zmysle čl. IX ods. 14 Zmluvy žalovaní súhlasili, aby B. inkasovala poplatok za správu poistenia podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov, pričom mesačný poplatok predstavoval pri bytoch 0,007% z hodnoty nehnuteľnosti. Uvedené vyplýva aj z článku II. zmluvy. Žalovaní sa dostali do omeškania s anuitnou splátkou splatnou k 15.11.2018 vo výške 77,44 eur. Keďže žalovaní boli ku dňu zosplatenia v omeškani so zaplacením anuitnej splátky splatnej k 15.11.2018 dlhšie ako 3 mesiace, žalobca úver predčasne zosplatnil. Na možnosť uplatnenia práva na zosplatenie úveru žalobca žalovaných upozornil najskôr listom- opakovaným upozornením zo dňa 18.02.2019 (po viac ako 3 mesačnom omeškani) v lehote dlhšej než 15 dní bola dodržaná, keďže upozornenie bolo zaslané v mesiaci 2/2019 (18.2.2019) a k zosplateniu došlo v mesiaci 3/2019 (26.03.2019). Vo vzťahu ku skúmaniu bonity v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z.z. uviedol, že právny predchodca žalobcu pri posúdení bonity vychádzal z informácií z úverového registra, potvrdenia o výške príjmu zo závislej činnosti oboch žalovaných, potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku za rok 2015 a 2016 žalovaným, v 2. rade, Sociálnej poisťovne a žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie, pričom k uvedeným informáciám v prílohe doložil aj doklady. Príjmy žalovaných boli spolu 1.472,20 eura. Náklady na zabezpečovanie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb

boli vo výške 426,70 eura a zohľadňovali životné minimum platné k máju 2016. Predpokladaná výška splátky bola 127,11 eur a predpokladaná výška splátky previazaného súčasne poskytovaného úveru bola 187,10 eur. Peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa boli vo výške 204 eur (vyplynuli z úverového registra). Súčet výdavkov (426,70+127,11+187,10+204) sa rovnal 944,91 eur a príjem bol 1.472,20 eur. Právny predchodca žalobcu tak skúmal bonitu žalovaných s odbornou starostlivosťou. Vo vzťahu k poplatkom za vedenie účtu a poistenie nehnuteľnosti uviedol, že právny predchodca poskytol žalovaným úver za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti, ktorej kúpna cena bola 85.000,-eur. Úver poskytol dvoma previazanými úvermi, úver 1 bol poskytovaný vo výške 50.000,- eur ako hypotekárny úver pre mladých a úver 2 vo výške 35.000, eur ako variant účelový úver. Pohľadávka z oboch bola zabezpečená záložným právom k nadobúdanej nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 19.05.2016. Podmienkou zľavy z úrokovej sadzby bolo zriadenie jedného bežného účtu s programom služieb môjúčtetaktiv2. Jednalo sa o jeden účet s jedným mesačným poplatkom za jeho vedenie v o výške 5,99 eur/mesačne a tento bol do výpočtu RPMN zahrnutý jedenkrát, pričom žalovaní boli o tom transparentne informovaní pred uzavretím zmluvy a to v európskych štandardizovaných informačných formulároch. Pohľadávka z oboch úverov bola zabezpečená jednou nehnuteľnosťou a mesačný poplatok za poistenie nehnuteľnosti bol iba jeden vo výške 5,95 eur a preto bol zahrnutý do výpočtu RPMN jedenkrát.

9. Prvoinštančný súd vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom zo dňa 28.03.2023, ktorým uložil Žalovanému v 1. rade a žalovanému 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.345,49 eura spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 31.168,88 eura od 27.03.2019 do 29.10.2020 a úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 5.345,49 eura od 30.10.2020 do zaplataenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade a 2. rade v rozsahu 48,16 %.). Proti výroku I. rozsudku č. k. 7Csp/16/2022-372 zo dňa 28.03.2023 nebol podaný opravný prostriedok a tento nadobudol právoplatnosť. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie voči II. a III. výroku citovaného rozsudku a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Vo výroku II. v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa istiny nadobudol právoplatnosť v dňa 07.11.2022 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu. Opravným uznesením č. k. 7Csp/16/2022-471 zo dňa 24.07.2024 opravil výrok I. rozsudku v často označenia dátumu, od ktorého sú žalovaní v 1. rade a žalovaní v 2. rade povinní zaplatiť sumu spolu s úrokom z omeškania. Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.09.2024.

10. Žalobca podal odvolanie v zamietajúcej časti rozsudku, teda v časti výroku II. a III.. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje výšku splátky a uvádza len predpokladanú výšku splátky. Uviedol, že samotné čerpanie úveru a od toho odvíjajúca sa celková výška úveru a výška anuitnej splátky boli dohodnuté zmluvnými stranami v čl. III. a V. zmluvy. Úverová zmluva bolo podpísaná 19.05.2016 a k čerpaniu úveru došlo následne dňa 24.05.2016. Jej právny predchodca na základe toho oznámil výšku anuitnej splátky. Žalovaným bola oznámená výška anuitnej splátky znížená o 0,99 eura oproti predpokladanej výške anuitnej splátky. Uhrádzali mesačné splátky po 126,12 eura. Preto sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok, pretože v článku II je uvedená predpokladaná výška splátky 127,11 eura s tým, že žalovaným bude oznámená v zmysle čl. 5. bod 2, počet splátok 360 a platobný deň bol dohodnutý k 15. dňu príslušného mesiaca. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 90/1996 Z.z. platného v čase uzavretia zmluvy nemožno v prípade chýbajúcej náležitosti podľa § 13 od.4 písm. m) sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o nesprávnej výške RPMN vychádzajúcej z predpokladanej anuitnej splátky. Citovala § 7 ods.3, § 13 ods. 4 písm. l) zákona č. 90/1996 Z.z. z ktorých vyplýva že vypočítala RPMN správne na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. V článku II zmluvy bola uvedená celková čiastka vo výške 45.759,60 eura platná za predpokladu, že ostatné parametre úveru zostanú počas celej splatnosti úveru nezmenené. Podľa názoru súdu mala byť celková čiastka 45 403, 20 eura, ktorá je nižšia oproti uvedenej sume. Preto vyššia čiastka uvedená v zmluve nemohla v čase uzavretia zmluvy skresliť predstavu žalovaných ako spotrebiteľov o výhodnosti úveru. Citovala § 15 ods. 1 písm. f) zákona č. 90/1996 Z.z. v zmysle ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalobcom bol spolu so sporným úverom poskytnutý hypotekárny úver pre mladých vo výške 50 000 eur. Jednalo sa o dva previazané úvery, zároveň zabezpečené záložným právom nadobúdacej nehnuteľnosti. Podmienkou poskytnutia úveru bolo uzavretie poisťovnej zmluvy na nehnuteľnosť. Žalovaní sa zaviazali v úverovej

zmluve č. 90193 v článku 3 v bode 3.1.2,a v spornej úverovej zmluve v článku IV. v bode 1 mesačne uhrádzať poplatok za poistenie nehnuteľnosti úveru. Vo svojich vyjadreniach dostatočne preukázala, že mesačný poplatok za poistenie nehnuteľnosti vo výške 5,95 eura bol zarátaný do výpočtu RPMN pri hypotekárnom úvere pre mladých. Žalovaní boli o tom informovaní pred uzavretím zmluvy. Na výpočte RPMN v zmluve č. 90193 nič nemenila skutočnosť, že poplatok bol uvedený v prehľade splácania úveru v úverovej zmluve, ktorá je predmetom konania. Žalovaní samostatne splácali úvery a poplatok za poistenie nehnuteľnosti. Nejednalo sa o poplatok za poistenie úveru. RPMN bola vypočítaná správne. Žalobca nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru. Citoval § 13 ods. 4 písm. e) zákona č. 90/1966 Z.z., a uviedla, že termín prvej a poslednej splátky nie je podstatou náležitosťou zmluvy, zákon nepožadoval uvedenie konkrétnych dátumov. Doba trvania zmluvy je možné vyvodiť z doby trvania zmluvy 30 rokov počtu splátok, platobného dňa k 15. dňu mesiaca. Zmluva bola uzavretá 19.05.2016, prvá anuitná splátka mohla byť najskôr splatná 15.06.2016. Pri počte 360 splátok bolo možné určiť dátum konečnej splatnosti 15.05.2046. Citovala z rozhodnutí NS SR 7 Cdo/277/2021 zo dňa 21.04. 2022, 7 Cdo/99/2021 zo dňa 28.09. 2022., 1 Cdo/78/2022 zo dňa 28.03.2023. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaní sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd na základe odvolania žalobcu rozsudkom č. k. 25CoCsp/24/2023-425 zo dňa 24.01.2024 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa istiny potvrdil, a v ostatnej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti istiny, nakoľko dospel k záveru, že žalovaný na istinu poskytnutú v sume 35.000 eur zaplatili spolu sumu 29.654,51 eura, preto rozdiel medzi poskytnutou istinou a zaplatenou činí 5.345,49 eura a túto sumu zaviazal žalovaných zaplatiť žalobkyni. V ostatnej časti v časti istiny žalobu zamietol. Žalobkyňa podala odvolanie v zamietajúcej časti rozsudku a žiadala žalobe vyhovieť v celom rozsahu, ale z obsahu odvolania nevyplýva odvolací dôvod v zamietajúcej časti týkajúcej sa istiny. Nespochybnila tvrdenie súdu prvej inštancie o výške zaplatených splátok úveru žalovanými a výške dlžnej sumy. Neuviedla v žiadnej časti odvolania svoj nesúhlas v zamietajúcej časti týkajúcej sa istiny. Odvolateľ v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 380 ods. 1 CSP). Tým, že žalobkyňa nevymedzila odvolací dôvod, nemal odvolací súd vymedzenú prieskumnú činnosť napadnutého rozsudku a preto ho v napadnutej zamietajúcej časti v časti istiny ako vecne správny potvrdil. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie založil rozhodnutie na platnosti úverovej zmluvy a dospel k záveru o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy podľa § 497 Obchodného zákonníka. Pri skúmaní zákonných náležitostí podľa zákona č. 90/1996 Z.z. s poukazom na § 13 ods. 6 citovaného zákona dospel k záveru, že žalobkyňa nemohla svojvoľne zmeniť výšku splátky, aj keď to bolo zmluvne dohodnuté. Preto dospel k záveru, že zmluva neobsahuje výšku splátky úveru. Z odvíjajúcej výšky splátky bola závislá výška RPMN a výška celkových nákladov uvedených v zmluve. Do celkových nákladov nebol zahrnutý poplatok za správu poistenia nehnuteľnosti v sume 5,95 eura, preto sú náklady uvedené nesprávne. Tento nedostatok posúdil akoby v zmluve chýbal, spôsobujúci bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, RPMN, ktorú sankcionuje zákon bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru v prípade jej neprospechu spotrebiteľa. Rovnako sankcionuje absenciu prvej a poslednej splátky úveru. Preto žalobkyni priznal len istinu a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Odvolací súd uviedol, že podstatnou otázkou je posúdenie zamietajúcej časti rozsudku, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že úver je bezúročný, preto žalobkyni patrí iba časť istiny. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že oznámenie právnej predchodkyne žalobkyne zo dňa 26.05.2016 je neplatným právnym úkonom, pretože ním došlo k podstatnej zmene zmluva o úvere, pre ktorú sa vyžadoval dvojstranný právny úkon. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožnil. Z obsahu oznámenia o výške anuitnej splátky vyplýva, že bola upravená výška anuitnej splátky na sumu 126,16 eura (v zmluve bola dojednaná výška 127, 11 eura, teda bola oznámená v nižšej sume), splácanie úveru vždy k 15 dňu v mesiaci, dátum najbližšej splátky 16.06.2016, výška úrokovej sadzby 1,79%, dátum poslednej splátky úveru 15. 05.1946. Ustanovenie § 13 ods. 6 Zákona č. 90/1996 Z.z. stanovuje, že podstatné náležitosti zmluvy je možné meniť len formou uzavretia dodatku k zmluve alebo uzavretím novej zmluvy a medzi podstatné náležitosti zmluvy podľa § 13 ods. 3 písm. m) patrí výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V danom prípade došlo k zníženiu výšky anuitnej splátky úveru v prospech žalovaných. V zmluva bol dojednaný deň splatnosti splátok k 15. dňu v mesiaci, doba trvania zmluvy 30 rokov, počet splátok 360. Celková čiastka úveru 45.759,60 eura platí za predpokladu, že ostatné parametre úveru ostanú počas celej splatnosti úveru bez zmeny. V zmluve v článku V. bol dojednaný spôsob splácania úveru v bode 2, kde zároveň bolo dojednané,

že veriteľ oznámi písomne dlžníkovi výšku anuitnej splátky a dátum splatnosti anuitnej splátky do 5 pracovných dní odo dňa čerpania úveru. Posledná anuitná splátka predstavuje zostatok dlžnej sumy. Výšku poslednej splátky určí veriteľ s ohľadom na skutočný zostatok dlžnej nesplateného úveru a úrokov a oznámi ju dlžníkovi v lehote 20 pracovných dní pred konečnou splatnosťou úveru. Veriteľ postupoval v zmysle dojednaných zmluvných podmienok, po poskytnutí úveru zaslal žalobcom oznámenie o výške anuitnej splátky nižšej ako bola uvedená v zmluve. Jedná sa o nepatrný rozdiel, v prospech žalovaných. Zo samotnej zmluvy bola jasná doba povinnosti zaplatiť prvú a poslednú splátku úveru. Preto názor súdu prvej inštancie, že zmluva je bezúročná bez poplatkov pre absenciu splátky úveru, termín prvej splátky a konečnej splátky úveru nie je správny. Žalobkyňa sa nestotožnila s dôvodmi rozsudku spočívajúcimi v bezúročnosti úveru majúca za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti, správnu výšku RPMN. Namietala nesprávny právny názor súdu prvej inštancie o započítaní poplatku za poistenie nehnuteľnosti do RPMN, neuvedenie konečnej splatnosti úveru. Podstatnou otázkou je posúdenie zamietajúcej časti rozsudku, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že úver je bezúročný, preto žalobkyni patrí iba časť istiny. Súd prvej inštancie v bode 47 rozsudku uviedol, že do RPMN nebol zahrnutý poplatok za správu poistenia nehnuteľnosti k úveru zabezpečenému bytom mesačne 0,007% z hodnoty nehnuteľnosti, ktorý predstavoval sumu 5,95 eur mesačne a preto sú celkové náklady v zmluve v nesprávnej výške. RPMN je dojednaná v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vôbec sa nevyporiadal s tvrdením žalobkyne, že sa jednalo o poplatok za poistenie nehnuteľnosti, nezapočítaný do RPMN, pretože bol započítaný v druhej zmluve uzavretej so žalovanými. Žalobkyňa počas celého konania tvrdila uvedenú skutočnosť, predložila informačný formulár poplatkov v zmysle bodu 3 Európskeho štandardizovaného formulára, ktorý súd prvej inštancie vo bode 15 rozsudku citoval. Napriek tomu sa s ním v dôvodoch rozhodnutia nevyporiadal a nevyporiadal sa ani s podmienkami spornej zmluva a zmluvy, hypotekárneho úveru pre mladých. Z prehľadu poplatkov hypotekárneho úveru pre mladých vyplýva, že sa do neho zhrňuje poistenie nehnuteľnosti k úveru zabezpečeného bytom mesačne 0,007% z hodnoty nehnuteľnosti stanovenej bankou. Z informačného formuláru na čl. 202 vyplýva, že pri úvere na bývanie vo výške 35 000 eur je poplatok za poistenie nehnuteľnosti zarátaný do výpočtu RPMN pri hypotekárnom úvere pre mladých poskytnutom spoločne s týmto úverom na bývanie. Súd prvej inštancie vyhodnotil nesprávne vypočítanú RPMN, ale nevyhodnotil, či bola nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo je základnou podmienkou vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Dal vypočítať RPMN národnej banke bez zaslania druhej zmluvy, hypotekárneho úveru pre mladých. Pokiaľ chcel od banky presne vyčíslenú sumu, mal jej zasláť všetky podklady pre správne posúdenie výpočtu RPMN. Súd prvej inštancie na základe toho uviedol, že výška novo uvedenej anuitnej splátky ovplyvnila nesprávne výpočet RPMN a celkovú čiastku, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť. Odvolací súd na záver uviedol, že rozdiel medzi uvedeným predstavuje sumu 365,40 eura. Odvolací súd preto zrušil rozsudok v zamietajúcej časti úrokov a trov konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň mu uložil povinnosť vo svojom novom rozhodnutí rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

12. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v II. výroku (v zamietajúcej časti istiny potvrdené) a III výroku bolo rozhodnutím odvolacieho súdu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd bol podľa § 391 ods. 2 a ods. 3 CSP jednak viazaný právnym názorom odvolacieho súdu ako aj tým, ako má ďalej vo veci postupovať.

13. Žalobca sa k záverom rozhodnutia KS súdu vyjadril tak, sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že úver poskytnutý žalovaným nie je bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších písomných vyjadrení a doložených dôkazov v uvedenej právnej veci, ktorými preukázal, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a preto nemožno úver sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné a jeho argumentáciu za opodstatnenú. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutej časti istiny z dôvodu, že žalobca neuviedol svoj nesúhlas v zamietajúcej časti týkajúcej sa istiny. Hoci žalobca s týmto posúdením nesúhlasí, toto rozhodnutie rešpektuje. Súd prvej inštancie vo svojom pôvodnom rozsudku vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov a práve z tohto dôvodu všetky žalovanými realizované platby resp. úhrady na úver (do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) započítal na istinu poskytnutého úveru 35.000 eur, na základe čoho bol podľa jeho názoru dlžný zostatok istiny vo výške 5345,49 eur (poskytnutý úver 35000 eur mínus všetky úhrady do zosplatenia úveru 3.831,12 eur mínus úhrada po zosplatení úveru 25.823,39 eur = 5.345,49 eur). Hoci sa žalobca k tomuto výpočtu v odvolaní bližšie nevyjadril, uplatnením

námietky voči určeniu úveru ako bezúročného a bezpoplatkového došlo automaticky aj k spochybneniu správnosti priznanej istiny. Žalobca v podanom odvolaní navrhoval vyhovieť žalobe v celom rozsahu. Zo samotnej požiadavky obsiahnutej v odvolaní týkajúcej sa nemožnosti určenia úveru ako bezúročného a bezpoplatkového logicky vyplýva, že keďže úver nemožno vyhlásiť za bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie nemohol započítavať všetky úhrady výlučne na istinu úveru, ale bolo potrebné rešpektovať anuitné splácanie úveru a to započítavanie úhrad nielen na istinu, ale aj na úrok (splácanie formou anuitných splátok skladajúcich sa zo splátok istiny a úroku) a splácanie poplatkov za poistenie nehnuteľností ako to vyplýva z Prehľadov splácania – do predčasného zosplatnenia, ktoré boli prílohou žaloby a z ktorých je zrejmé, že na istinu bola započítaná v rámci splátok úveru suma v celkovej výške 2182,07 eur, na úrok suma v celkovej výške 1524,10 eur a na poistné poplatky za poistenie vo výške 124,95 eur. Sumu 1524,10 eur a 124,95 eur (spolu vo výške 1649,05 eur) nebolo možné zohľadniť ako súčasť zaplatenej istiny (pri závere o tom, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok na úroky a poplatky). Keďže po zosplatnení úveru bola na úver realizovaná ešte úhrada vo výške 25823,39 Eur, ktorá bola započítaná na istinu, dlžná istina tak má správne predstavovať sumu 6994,54 Eur (35000 eur - 2182,07 eur - 25823,39 eur = 6994,54 eur) ako uviedol žalobca v žalobe. Odvolací súd síce potvrdil zamietnutie žaloby v časti nepriznanej istiny, no v ostatnej zamietajúcej časti (týkajúcej sa úrokov) a trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie je viazaný názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok na úroky a to: - Úrok 215,76 eur, - úrok 1,79 % ročne zo sumy 32 817,93 Eur od 27.3.2019 do 29.10.2020, úrok 1,79 % ročne zo sumy 6 994,54 Eur od 30.10.2020 do zaplataenia (najviac do výšky 4195,22 Eur – čl. II. žaloby), - úrok z omeškania 5,50 Eur - úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1649,05 Eur od 27.3.2019 do 29.10.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1649,05 Eur od 30.10.2020 do zaplataenia.

14. Žalobca na základe výzvy súdu v zmysle § 138 CSP zaslal vyjadrenie dňa 11.06.2025, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom súdu a nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu konkretizovať resp. označiť v upozornení pred zosplatnením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatniť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež ju nie je potrebné konkretizovať ani v samotnej zosplatňujúcej výzve. Žalovaní mali vedomosť o tom, v akej výške sú povinní uhrádzať splátky úveru a teda v prípade porušenia povinnosti uhrádzať splátky riadne a včas si museli byť zároveň vedomí aj toho, že sa dostanú do omeškania s tou ktorou splátkou. Nebolo preto potrebné a ani zákonom vyžadované, aby žalobca túto omeškanú splátku osobitne uvádzal v upozornení, či výzve na predčasné splatenie úveru adresovaných žalovaným. Zo zákona takáto povinnosť nevyplýva resp. zákon neuvádza, že úkony veriteľa týkajúce sa zosplatnenia úveru musia obsahovať špeciálne náležitosti. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu konkretizovať resp. označiť v upozornení pred zosplatnením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatniť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež ju nie je potrebné konkretizovať ani v samotnej zosplatňujúcej výzve. Žalovaní mali vedomosť o tom, v akej výške sú povinní uhrádzať splátky úveru a teda v prípade porušenia povinnosti uhrádzať splátky riadne a včas si museli byť zároveň vedomí aj toho, že sa dostanú do omeškania s tou ktorou splátkou. Nebolo preto potrebné a ani zákonom vyžadované, aby žalobca túto omeškanú splátku osobitne uvádzal v upozornení, či výzve na predčasné splatenie úveru adresovaných žalovaným. Zo zákona takáto povinnosť nevyplýva resp. zákon neuvádza, že úkony veriteľa týkajúce sa zosplatnenia úveru musia obsahovať špeciálne náležitosti. Uviedol, že ani samotné ustanovenie § 53 ods. 9 OZ výslovne nevyžaduje, aby veriteľ vo výzve adresovanej dlžníkovi pred zosplatnením úveru a ani v samotnej zosplatňujúcej výzve označil konkrétnu omeškanú splátku, pre ktorú mieni pristúpiť/pristupuje k predčasnému zosplatneniu úveru. Ak by zákonodarca mal v úmysle takúto povinnosť veriteľa do zákonného ustanovenia zakotviť, mohol tak nepochybne urobiť už pri prijímaní tohto ustanovenia (účinné od 1.11.2008 ako ust. § 53 ods. 8), príp. pri jeho novelizáciách. K uvedenému kroku však nepristúpil, práve naopak, predmetné ustanovenia boli novelizované iným spôsobom až od 1.11.2024. Obsah opakovaných upozornení predchádzajúcich zosplatneniu ako aj samotná zosplatňujúca výzva, obsahovali jasné a zrozumiteľné informácie o celkovej dlžnej sume, s ktorou boli žalovaní v omeškani. Priemerný spotrebiteľ má a musí mať vedomosť o celkovej výške poskytnutého úveru, o termínoch splatnosti a výške splátok úveru, ktoré má uhrádzať a teda aj o tom, aké splátky neuhradil. Aj bez uvedenia konkrétnej splátky má preto dostatočné informácie na posúdenie, či mu hrozí zosplatnenie a o výške sumy, ktorej úhradou môže predísť predčasnému zosplatneniu jeho úveru. Špecifikácia konkrétnej splátky v listinách zasielaných spotrebiteľovi nemá

reálny vplyv na jeho právne postavenie a teda nevedie k posilneniu právneho postavenia spotrebiteľa. Špecifikácia konkrétnej omeškanej splátky nemá žiadny pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny spotrebiteľa a absencia uvedenia tejto splátky nestavia dlžníka do nevýhodnejšieho postavenia. Upozornenie na omeškané splátky pod hrozbou predčasného zosplatnenia úveru a samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom sú jednostranné právne úkony veriteľa, ktoré sú po ich doručení spotrebiteľovi perfektné a nezvratiteľné. Spotrebiteľ teda nemôže nič zmeniť na právnom následku len tým, že by mu bola známa konkrétna splátka, ktorá má vyvolať/vyvolala predčasnú splatnosť úveru. V každom upozornení adresovanom žalovaným a rovnako aj vo výzve na predčasné splatenie úveru boli žalovaní opakovane informovaní o výške dlžnej sumy. Žalobca poukázal aj na skutočnosť a síce, že doterajšia dlhodobá judikatúra nevyžadovala špecifikáciu splátky, pre ktorú veriteľ pristupuje k zosplatneniu úveru (t.j. od roku 2008 až do roku 2024). Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov na všetkých stupňoch až do roku 2024 nevyplývala pre veriteľov požiadavka na identifikáciu splátky v právnych úkonoch adresovaných dlžníkom (ani pred zosplatnením úveru a ani v samotnej zosplatňujúcej výzve). K zásadnej zmene výkladu príslušného ustanovenia však došlo až v roku 2024, kedy senát Najvyššieho súdu SR 5Cdo zaujal úplne nové stanovisko k výkladu §53 ods. 9 OZ. Žalobca zastáva názor, že tento výklad predstavuje významný zásah do právnej istoty veriteľov, ktorý svojou intenzitou nekorešponduje s mierou potrebnej ochrany spotrebiteľa. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že senát 1Cdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v nedávnom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024 posudzoval obdobnú, resp. identickú právnu otázku, a teda či je identifikácia konkrétnej splátky povinnou náležitosťou právneho úkonu, ktorým dochádza k predčasnému zosplatneniu úveru, prípadne aj výzvy, ktorá tomuto úkonu predchádza a skonštatoval, a citoval bod 31. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov, v ktorých súdy zastávali rovnaký právny názor v danej právnej otázke, a to rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp/2/2023 zo dňa 31.10.2023; Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16CoCsp/2/2023 zo dňa 14.9.2023; Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.6.2023. Žalobca ďalej uviedol, že predmetné ustanovenia OZ týkajúce sa zosplatňovania úveru boli novelizované s účinnosťou od 1.11.2024, čím zákonodarca definitívne vyriešil predmetnú problematiku, pričom ani po novelizácii ust. § 53 ods. 9 a 10 OZ nebude povinnou náležitosťou výziev uvedenie konkrétnej omeškanej splátky, pričom postačujúcim údajom bude uvedenie dlžnej sumy splátok, s ktorými sa dlžník spotrebiteľ dostal do omeškania. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, má žalobca za to, že jeho žaloba je vo zvyšku dôvodná, naďalej na nej trvá a navrhol súdu, aby jej vyhovel vo zvyšnej časti nároku (o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté).

15. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.06.2025, na ktorom vec prejednal za prítomnosti žalovaného v 1. rade a v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že papiere ani nesledoval. Jediné, k čomu vedel vyjadriť je, že má už podanú žiadosť na osobný bankrot.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvou o úvere na bývanie, Obchodnými podmienkami poskytovania úverov na bývanie Sberbank Slovensko, a.s., Všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na predčasné splatenie, predžalobné výzvou, opakovaným upozornením, výpočtom zmluvných úrokov, prehľadom splácania, stavom omeškaných splátok, prepočtami úrokov, výpisom z účtu, odporom, priemernými úrokovými mierami z úverov za rok 2016, vyjadrením k odporu, vyjadrením žalovaného v 1. rade k vyjadreniu žalobcu, vyjadrením žalobcu, odpoveďou NBS ohľadne výpočtu RPMN, vyjadrením žalobcu, zmluvou o úvere na bývanie č. 2, európskymi štandardizovanými informačnými formulármi, vyjadrením žalobcu na výzvu súdu, dohodou o zložení zálohy, doručenkami, faktúrou, protokolom o uspokojení pohľadávky, nákladmi na dražbu, podaciami lístkami a hárkami, faktúrami s prílohami, podacím hárkom, históriou transakcií na úvere, potvrdeniami o výške príjmu, oznámením o výsledku dobrovoľnej dražby s časťami notárskej zápisnice, oznámeniami o výsledku anuitnej splátky úveru, zaslaním oznámenia o dobrovoľnej dražbe, oznámením o dobrovoľnej dražbe, potvrdeniami z UPSVaR, protokolom o sprostredkovaní žiadosti o úver, sadzovníkom poplatkov, dátami dopytu, opakovanými upozorneniami, informáciami o klientskom účte, dátami dopytu, zmluvou o zriadení záložného práva, záverečnou správou o výkone záložného práva, žiadosťou o poskytnutie úveru na bývanie a zistil tento skutkový a právny stav:

17. Medzi spoločnosťou Sberbank Slovensko, D. ako veriteľom a žalovaným v 1. a2. rade ako dlžníkmi bola dňa 19.05.2016 uzatvorená Zmluva o úvere na bývanie č. 724579, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou špecifikovanou v Čl. II predmetnej

zmluvy, vo výške 35.000 €. Poskytnutý úver sa žalovaní zaviazali vrátiť v 360 mesačných splátkach, s predpokladanou splátkou vo výške 127,11 eur, pričom anuitná splátka mala byť oznámená v zmysle čl. 5. bodu 2, s dobou trvania 30 rokov, s platobným dňom k 15. dňu príslušného mesiaca, s typom úrokovej sadzby 1,79% p.a. - FIX 5 rokov, so základnou úrokovou sadzbou 1,74% p.a., hrubou maržou banky 0,05% p.a. s RPMN 1,89%, výškou odplaty 1,79%, s celkovou čiastkou 45.759,60 Eur a lehotou na čerpanie úveru do 6 mesiacov odo dňa účinnosti zmluvy. V zmluve je uvedené aj miesto poistenia. V prehľade poplatkov uvedených v čl. II zmluvy je okrem iných poplatkov uvedený aj poplatok za poistenie nehnuteľnosti k úveru zabezpečenému bytom mesačne 0,007% z hodnoty nehnuteľnosti stanovenej bankou, splatný v platobný deň, resp. v deň zaplatenia úveru a jeho príslušenstva a poplatkov, ak bolo dojednané. V zmysle čl. IV, bodu 1 tejto úverovej zmluvy, veriteľ poskytol dlžníkovi zľavu z hrubej marže veriteľa vo výške 0,40% na obdobie prvej doby fixácie úrokovej sadzby pokiaľ dlžník splní nasledovnú podmienku: Dlžník sa zaväzuje zriadiť si v B. ku dňu podpisu zmluvy zbežný účet s programom služieb mojúčetaktiv a zároveň počnúc kalendárnym mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie úveru a následne počas celej prvej doby fixácie bude dlžník na tento účet mesačne poukazovať sumu vo výške minimálne 1,5 násobku splátky úveru minimálne 400,- eur. Ďalej sa dlžník zaväzuje pristúpiť k Rámcovej zmluve pre poistenie nehnuteľnosti ako predmetu záložného práva uzatvorenej medzi Sberbank a ERGO Poist'ovňou, a.s. definovanej v podmienkach a rozsahu uvedenom v čl. IX, bod 15 tejto zmluvy a pravidelne mesačne uhrádzať poplatok za poistenie nehnuteľnosti k úveru podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov. V zmysle čl. V, bodu 2 tejto zmluvy, Dlžník sa zaväzuje splácať úver anuitnými splátkami splatnými v platobný deň, spôsobom dohodnutým v čl. 2 tejto zmluvy. Prvá anuitná splátka je splatná v najbližší platobný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bol úver čerpaný. Veriteľ písomne oznámi Dlžníkovi výšku anuitnej splátky a dátum splatnosti anuitnej splátky do 5 pracovných dní odo dňa čerpania Úveru. Posledná anuitná splátka predstavuje zostatok dlžnej sumy. výšku poslednej anuitnej splátky určí veriteľ s ohľadom na skutočný zostatok nesplateného úveru a úrokov a oznámi ju dlžníkovi v lehote dvadsiatich (20) pracovných dní pred konečnou splatnosťou úveru.

18. V zmysle predložených oznámení o výške anuitnej splátky úveru zo dňa 26.05.2016 veriteľ oznámil obom žalovaným, že výška mesačnej anuitnej splátky je 126,12 eura, splácanie je vždy k 15. dňu v mesiaci, dátum najbližšej anuitnej splátky je 15.06.2016, výška úrokovej sadzby je 1,79% p.a. a dátum poslednej anuitnej splátky je 15.05.2026.

19. Z prehľadu doloženého žalobcom vyplýva, že žalovaní uhradili celkovo sumu 3.831,12 eura a z peňazí získaných z predaja založenej nehnuteľnosti v dobrovoľnej dražbe bola na úhradu tohto úveru dňa 29.10.2020 započítaná suma 25.823,39 eura, t.j. spolu 29.654, 51 eura.

20. Žalobca listom zo dňa 18.02.2019 - "Opakované upozornenie" vyzval žalovaných k zaplateniu omeškaných splátok, ktoré ku dňu vyhotoveniu výzvy predstavuje 512,68,- eur a požiadali o úhradu dlžných splátok spolu so zmluvnou pokutou 15,- eur najneskôr do 23.02.2019 a upozornil ich, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo v zmysle § 565 OZ a požiadala ich o zaplatenie celej pohľadávky. Predmetnú zásielku podľa doručeníek žalovaní neprevzali v odbernej lehote a preto boli v marci 2019 vrátené žalobcovi.

21. Žalobca následne listom zo dňa 26.03.2019 - "Výzva na predčasné splatenie úveru", žalovaným oznámil, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a požiadal ich o uhradenie celého dlhu vo výške 33.143,94 eura s príslušenstvom najneskôr do 17.04.2019. Zároveň im oznámil, že ak neuhradia celý dlh začne dňa 18.04.2019 s procesom predaja založenej nehnuteľnosti prostredníctvom dobrovoľnej dražby v zmysle záložnej zmluvy. Podľa doručeníek, túto výzvu obaja žalovaní neprevzali v odbernej lehote a preto boli vrátené žalobcovi dňa 24.04.2019. Možnosť vyhlásiť úver predčasne splatným upravuje čl. V, bod 8 zmluvy.

22. Zo zmluvy o úvere č. 90193 vyplýva, že v ten istý deň ako zmluvu, ktorá je predmetom tohto sporu, právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli aj Ďalšiu zmluvu o úvere na bývanie, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý hypotekárny úver pre mladých vo výške 50.000 eur zabezpečený tou istou nehnuteľnosťou.

23. V zmysle bodu 3 Európskeho štandardizovaného informačného formulára poplatky ako za spracovanie žiadosti o úver, odmena znalcovi, poplatok za návrh na vklad, poplatok za poistenie a

vedenie účtu sú zarátané do výpočtu RPMN pri hypotekárnom úvere pre mladých poskytnutom spoločne s týmto úverom na bývanie.

24. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti Prima banka Slovensko a.s., súd zistil, že žalobca sa stal právnym nástupcom spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s. v dôsledku zlúčenia.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

27. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

28. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

38. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

39. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

40. Podľa 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

41. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) až d) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie sú:

b) úver na bývanie podľa všeobecného predpisu o úveroch na bývanie, 1d)

c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti,

d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

42. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o úveroch na bývanie“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy, úverom na bývanie na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom spotrebiteľovi na základe zmluvy o úvere na bývanie vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo obdobnej finančnej pomoci,

a) ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, alebo ktorá je zabezpečená iným právom týkajúcim sa takej nehnuteľnosti,

b) ktorá je účelovo určená k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti určenej na bývanie, a to na základe nadobudnutia alebo zachovania vlastníckeho práva k pozemku alebo k existujúcej nehnuteľnosti určenej na bývanie, výstavby nehnuteľnosti určenej na bývanie, bez ohľadu na predmet záložného práva alebo iného zabezpečujúceho práva, alebo

c) ktorá je účelovo určená na vyplatenie úveru uvedeného v písmenách a) a b) alebo v odseku 3

43. Podľa § 7 ods. 2 zákona o úveroch na bývanie, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom na bývanie. Náklady na otvorenie a vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné operácie, na používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpanie a ostatné náklady na platobné operácie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom na bývanie, ak otvorenie alebo vedenie účtu je potrebné na získanie úveru na bývanie alebo na jeho získanie za podmienok, za akých sa ponúka a je na žiadosť spotrebiteľa.

44. V zmysle čl. 13 ods. 2 a 4 zmluvy o úveroch na bývanie, zmluva o úvere na bývanie musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o úvere na bývanie okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka³⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh úveru na bývanie,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je úver na bývanie ponúkaný alebo zmluva o úvere na bývanie uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o úvere na bývanie obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu, alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie,
- f) celkovú výšku a konkrétnu menu úveru na bývanie a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- g) určenie, či ide o zmluvu o úvere na bývanie v cudzej mene podľa § 16,
- h) informáciu o možnosti zmeny meny v zmluve o úvere na bývanie,
- i) presné označenie nehnuteľnosti určenej na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto nehnuteľnosti určenej na bývanie v dodatku k zmluve o úvere na bývanie uzavretom najneskôr pred poskytnutím, čo len časti peňažných prostriedkov z úveru na bývanie,
- j) úrokovú sadzbu úveru na bývanie, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby úveru na bývanie naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby úveru na bývanie, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru na bývanie, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách úveru na bývanie,
- k) odplatu podľa osobitných predpisov,³⁹⁾
- l) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere na bývanie; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- m) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na bývanie na účely jeho splatenia, spôsob zúčtovania jednotlivých položiek splátky,
- n) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 8, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o úvere na bývanie na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o úvere na bývanie,
- o) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- p) poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak sa taký účet zriadi, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania s inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere na bývanie a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- q) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije pri omeškaní spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a poplatky pri neplnení zmluvy o úvere na bývanie,
- r) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania úveru na bývanie,
- s) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie alebo poistenie,
- t) cenu nehnuteľnosti, ktorá bude predmetom záložného práva,
- u) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- v) právo na splatenie úveru na bývanie pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení úveru na bývanie a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie úveru na bývanie pred lehotou splatnosti podľa § 18,
- w) zmeny okolností na strane spotrebiteľa, za ktorých je veriteľ oprávnený požadovať predčasné splatenie úveru na bývanie,
- x) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o úvere na bývanie,
- y) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o úvere na bývanie,
- z) právo na premyslenie pred uzatretím zmluvy o úvere na bývanie a odstúpenie od zmluvy o úvere na bývanie podľa § 14 ods. 2 a 3,
- aa) spôsoby vypovedania zmluvy o úvere na bývanie,
- ab) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu⁴⁰⁾ podľa § 23,
- ac) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová úver na bývanie v príslušnom gramatickom tvare.

45. V zmysle čl. 13 ods. 6 zmluvy o úveroch na bývanie, podstatné náležitosti zmluvy o úvere na bývanie je možné meniť len formou uzavretia dodatku k zmluve alebo uzavretím novej zmluvy; to neplatí, ak ide o zmenu úrokovej sadzby od okamihu uplynutia doby fixácie úrokovej sadzby. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere na bývanie na účely podľa prvej vety sú náležitosti uvedené v odseku 4 písm. a), e), f), i), j), l), m), o), q) a v).

46. V zmysle čl. 13 ods. 9 zmluvy o úveroch na bývanie, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

47. V zmysle čl. 13 ods. 12 zmluvy o úveroch na bývanie, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o úvere na bývanie.

48. V zmysle čl. 13 ods. 13 zmluvy o úveroch na bývanie, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru na bývanie alebo účtu, alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver na bývanie a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia úveru na bývanie alebo poskytnutia úveru na bývanie za ponúkaných podmienok.

49. V zmysle čl. 15 ods. 1 a 2 zmluvy o úveroch na bývanie, poskytnutý úver na bývanie sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o úvere na bývanie nemá písomnú formu podľa § 13 ods. 2,

b) zmluva o úvere na bývanie neobsahuje náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm. a) až l), s) a ab),

c) v zmluve o úvere na bývanie je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 8 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru na bývanie. Pri hrubom porušení povinností podľa § 8 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 8 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie.

50. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

51. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

52. Po vrátení veci odvolacím súdom zostal predmetom sporu zvyšný nárok žalobcu na zaplatenie úroku 215,76 eura, úrok 1,79 % ročne zo sumy 32.817,93 od 27.03.2019 do 29.10.2020, úrok 1,79 % ročne zo sumy 6.994,54 od 30.10.2020 do zaplatenia-najviac do výšky 4.195,22 eura, úrok z omeškania 5,50 eura, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.649,05 eura od 27.03.2019 do 29.10.2020, zo sumy 1.649,05 eur od 30.10.2020 do zaplatenia) vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere na bývanie zo dňa 19.05.2016 na tom skutkovom základe, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť sporného spotrebiteľského úveru dňa 26.03.2023. Súd posudzoval predmet sporu v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v zrušujúcom rozsudku, avšak nakoľko došlo od vyhlásenia v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie ako aj od rozhodovania odvolacieho súdu k judikatórnemu posunu, má súd zato, že v predmetnom konaní má tento posun prednosť pred kasačnou záväznosťou skoršieho rozhodnutia odvolacieho súdu (R 3/2025 - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2ObdoZ/2/2023 z 31. októbra 2023, ktoré bolo predmetom ústavnej sťažnosti odmietnutej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 207/2024 z 3. apríla 2024 - Precedenčná záväznosť rozhodnutia zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky má prednosť pred kasačnou záväznosťou skoršieho rozhodnutia dovolacieho súdu podľa § 455 Civilného sporového poriadku). Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že medzi žalobcu ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 19.05.2016 uzatvorená zmluva o úvere na bývanie, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového spotrebného úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou vo výške 35.000,- eur, t.j. medzi veriteľom a žalovanými, existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere podľa § 497 nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o úvere je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nie je naň možné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmysle § 1 ods. 3 tohto zákona nejde o spotrebiteľský úver. Uvedená zmluva mala formulárový charakter, boli vopred pripravené žalobcom a žalovaní nemohli ovplyvniť ich obsah.

53. Žalovaní úver čerpali, riadne a včas ho nesplácali, a preto pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru listom. Listom zo dňa 18.02.2019 - "Opakované upozornenie" vyzval žalovaných k zaplaceniu omeškaných splátok, ktoré ku dňu vyhotoveniu výzvy predstavuje 512,68,- eur a požiadali o úhradu dlžných splátok spolu so zmluvnou pokutou 15,- eur najneskôr do 23.02.2019 a upozornil ich, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo v zmysle § 565 OZ a požiadala ich o zaplatenie celej pohľadávky. Predmetnú zásielku podľa doručeníek žalovaní neprevzali v odbernej lehote a preto boli v marci 2019 vrátené žalobcovi. Žalobca následne listom zo dňa 26.03.2019 - "Výzva na predčasné splatenie úveru", žalovaným oznámil, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a požiadal ich o uhradenie celého dlhu vo výške 33.143,94 eura s príslušenstvom najneskôr do 17.04.2019. Zároveň im oznámil, že ak neuhradia celý dlh začne dňa 18.04.2019 s procesom predaja založenej nehnuteľnosti prostredníctvom dobrovoľnej dražby v zmysle záložnej zmluvy. Podľa doručeníek, túto výzvu obaja žalovaní neprevzali v odbernej lehote a preto boli vrátené žalobcovi dňa 24.04.2019. Z uvedeného vyplýva, že t.j. v oboch prípadoch sa prejav vôle dostal do dispozičnej sféry žalovaných a mali objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Možnosť vyhlásiť úver predčasne splatným upravuje čl. V, bod 8 zmluvy.

54. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba vo zvyšnej časti (o ktorej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté) nebola podaná dôvodne. Súd s odkazom na judikatúrny posun ex offo posudzoval platnosť úkonu – vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. V konaní nebolo sporné, že žalovaní uzatvorili so žalobcom zmluvu o úvere, ani to, že úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 26.03.2019, pričom súd konštatuje, že žalobca nedodrжал podmienky zosplatenia úveru tak, ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd konštatuje, že nedošlo k účinnému a teda platnému zosplateniu úveru. Súd mal po zohľadnení najnovšej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít za to, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatiť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplacením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka konkrétosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t.j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 03. 2021, sp. zn. 7CoCsp/2/2022). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 z ktorého vyplýva, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplacením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 11CoCsp/2/2025 zo dňa 05. marca 2025, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 ako aj rozhodnutie I. ÚS /528/2024.

55. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na

zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplátenej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 – dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa stáva účinným. Zároveň tak veriteľ môže urobiť len pri súčasnom rešpektovaní § 565 Občianskeho zákonníka a síce môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, a toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd prvej inštancie konštatuje, že výzvou zo dňa 17.12.2018 veriteľ upozornil dlžníkov - žalovaných, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky a súčasne veriteľ upozornil, že bude požadovať, aby vrátili celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere, teda že je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Mimoriadnu splatnosť úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 26.03.2019 pre omeškanie splátky splatnej dňa 15.11.2018, s ktorou boli síce žalovaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní 3 mesiace, avšak toto svoje právo uplatnil žalobca bez toho, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh, pričom k zosplateniu nedošlo do najbližšej splatnej splátky, teda zosplatenie nebolo vykonané včas (do 15.03.2019 – najbližšej splatnej splátky). Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nedodrжал pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postup vyžadovaný zákonom podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 26.03.2019 je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

56. Súd prvej inštancie konštatuje, že výzvou zo dňa 17.12.2018 veriteľ upozornil dlžníkov, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky a súčasne veriteľ upozornil žalovaných, že bude požadovať, aby vrátila celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Vo výzve pred zosplatením veriteľ neuviedol, s ktorou konkrétnou splátkou sú žalovaní v omeškaní, preto túto výzvu nemožno považovať za kvalifikovanú, výzva je neúčinná, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané zák. ust. § 53 ods. 9 OZ. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 4 M Cdo 15/2010). V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024.

57. Súd k procesnej obrane žalobcu prednesenej na pojednávaní uvádza, že v prípade zosplatenia dlhu, musí právny úkon, ktorý zosplatenie má vyvolať obsahovať aj údaj o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premičacia doba upravená v § 103 vety druhej a § 101 OZ. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatenia je pre jeho neurčitosť neplatný má oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa názoru súdu už zo samotnej výzvy na možnosť zosplatenia spotrebiteľského úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky môže byť predmetný úver predčasne zosplatený. Napriek tomu, že OZ presne nedefinuje obsah predmetnej výzvy, tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatenia úveru veriteľom. Ak teda ustanovenie § 53 ods. 9 OZ možnosť predčasného zosplatenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplacením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne uvedená, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Keďže v § 53 ods. 9 OZ sa hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Ak má ísť teda o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplacením viacerých splátok (uvedením výšky sumy

omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa/ dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí jasne vyplývať, že zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie úveru. Pokiaľ žalobca odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, k tomu sa žiada uviesť, že za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít nemožno považovať jediné rozhodnutie najvyššieho súdu. Podľa najvyššieho súdu „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“ (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017). Za ustálenú prax možno považovať aj nepublikované rozhodnutie, ale musí spĺňať ďalšie predpoklady, a to, že je tento názor vyjadrený opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach, alebo ide o názor, ktorý je vyjadrený aj v jednotlivom nepublikovanom rozhodnutí, ale na toto rozhodnutie (resp. právny názor v ňom vyjadrený) nadviazali niektoré neskôr vydané rozhodnutia, t. j. opäť musí ísť o akceptáciu právneho názoru vo viacerých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu. Rozhodnutie, na ktoré poukazuje žalobca je skôr ojedinelým na rozdiel od iných rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré judikovali záver o potrebe konkretizovania splátky už vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ. (viď napr. sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024). Súd prvej inštancie v súlade s uvedenou judikatúrou najvyššieho súdu poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa žalobca domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 CSP obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednania veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP; s výnimkou a v zákonom rozsahu v prípade spotrebiteľských sporov pri ochrane slabšej strany). Ak žalobca v spore tvrdil, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bol preto povinný svoje tvrdenie preukázať. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila. V danom prípade zo samotných listín predložených do konania žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, t. j. že zo strany žalobcu nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre jeho neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa žalobca rozhodol zosplatiť predmetný úver zmluvne dojednaným spôsobom, rovnako tak súd dospel k záveru že nebol ani dodržaný zákonný postup keď dospel k záveru že žalobca nezosplatiť úver do najbližšej splatnej splátky.

58. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že podanú žalobu vo zvyšnej časti je potrebné zamietnuť.

59. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

61. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

62. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

63. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, ktoré tvoria jeden celok, rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči menej úspešným žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu v rozsahu 48,16 %, vzhľadom na to, že žalobca, aj žalovaný boli v spore čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, pričom žalobca mal úspech v sume 5.345,49 eura (t.j. priznaná istina) čo predstavuje úspech 74,08 %, a žalovaný mal teda úspech v sume 1.870,31 eura (zamietnutá istina, úroky a vyčíslené úroky z omeškania), čo predstavuje úspech v 25,92 %, t.j. rozdiel celkového úspechu v prospech žalobcu bol 48,16 %, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

7Csp/16/2022

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

7Csp/16/2022- 516

IČS: XXXXXXXXXXX

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Leviciach, dňa 11. júna 2025

Mgr. Alexandra Lisyová

sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:

Patrícia Marková